
CONCESSIÓ

DE LA

MEDALLA

I DE LA PLACA

NARCÍS

MONTURIOL

2024

CONCESSIÓ
DE LA
MEDALLA
I DE LA PLACA
NARCÍS
MONTURIOL
2024

Generalitat de Catalunya

Des de l'any 1982 el Govern de la Generalitat atorga les medalles Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic i la placa Narcís Monturiol de reconeixement institucional a la trajectòria científica. L'any 2024 el Govern ha guardonat metges, filòlegs, enginyers químics i de telecomunicacions, biòlegs, matemàtics, informàtics, economistes, enginyers agrònoms. I en el terreny institucional ha reconegut la tasca del Museu d'Arqueologia de Catalunya, tasca que desenvolupa a través de tots els centres que en depenen (MAC, Olèrdola, Empúries, Ullastret, MAC Girona), que manifesta l'estricta continuïtat amb l'escola d'arqueologia de Catalunya que va aglutinar al principi Pere Bosch Gimpera, i que ara mostra uns nivells de rellevància i excel·lència en el terreny de la recerca i de la museografia.

Des de la seva creació, el Govern de la Generalitat va voler posar aquests guardons sota el nom de Narcís Monturiol Estarriol, figurerenc il·lustre, inventor, científic i actor compromès amb els moviments polítics del socialisme utòpic i del republicanisme federal. Així, fou seguidor i amic d'Abdó Terradas i seguidor d'Etienne Cabet, de qui difondria les idees. Fou innovador i precursor capaç de definir i intuir el futur de la navegació submarina.

Amb motiu del centenari del seu naixement, Figueres li va dedicar un monument obra de l'escultor Enric Casanovas, que presideix un dels extrems de la Rambla, i Josep Puig Pujadas, que seria destacat polític republicà, li dedicà el llibre *Vida d'heroi. Narcís Monturiol, inventor de la navegació submarina* (Barcelona, Impremta i Llibreria L'Avenç, 1918).

Per altra banda, amb motiu del centenari de la mort i just quatre anys després de la institució dels guardons Narcís Monturiol, la Generalitat, a través de la CIRIT (l'antiga Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica), i amb paraules liminars de Gabriel Ferraté i un pròleg de Josep M. Ainaud de Lasarte, va publicar el 1986 el llibre de Santiago Riera i Tuèbols: *Narcís Monturiol, una vida apassionant, una obra apassionada* (Barcelona, CIRIT, 1986).

D'aquesta manera, es lliga la reivindicació permanent d'una figura rellevant de la recerca i de la ciència i el pensament de Catalunya, i el futur de la ciència i el coneixement, seguint els camins que marca la Llei de la ciència de Catalunya.

Amb aquest llibret lliguem passat, present i futur, i construïm un discurs que reconeix els mèrits de la nostra comunitat científica.

JOAQUIM NADAL I FARRERAS

Conseller de Recerca i Universitats

DEPARTAMENT ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA

DECRET 86/1982, de 15 d'abril, pel qual es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic.

Amb la finalitat d'honorar les entitats o persones que s'hagin destacat marcadament pels serveis prestats a Catalunya per al progrés científic i tecnològic, cal instituir unes distincions que siguin atorgades per la Generalitat de Catalunya als qui en siguin creditors.

Per això, a proposta del conseller adjunt a la Presidència i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO

Article primer. Es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones físiques i jurídiques que, per llurs mèrits, hagin contribuït destacadament a l'aportació de Catalunya en els camps científic i tecnològic. La Medalla s'atorga a persones físiques i la Placa, a persones jurídiques.

Article segon. Aquestes condecoracions són executades en argent i la Medalla té una miniatura.

Article tercer. La concessió d'ambdues condecoracions ha de ser feta per decret a proposta del president o d'un conseller i per acord del Consell Executiu.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Es faculta el conseller adjunt a la Presidència per dictar les disposicions adients per al desplegament d'aquest Decret.

Segona. Aquest Decret entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat*.

Barcelona, 15 d'abril de 1982

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

MIQUEL COLL I ALENTORN

Conseller adjunt a la Presidència

DECRET 83/2024, de 24 d'abril, de concessió de la Medalla i de la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a deu personalitats i una institució.

Mitjançant el Decret 86/1982, de 15 d'abril, es van crear la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones i les entitats que, pels seus mèrits, hagin contribuït de manera destacada al desenvolupament de la ciència i la tecnologia a Catalunya.

La Generalitat de Catalunya considera oportú concedir novament aquests guardons en reconeixement de la trajectòria científica dels guardonats.

Per això, a proposta del conseller de Recerca i Universitats, i d'acord amb el Govern,

DECRETO

Article 1

Atorgar la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a les persones següents:

Jordi Alberch Vié

Doctor en Medicina per la Universitat de Barcelona (UB). És catedràtic del Departament de Biomedicina a la UB, director de l'Institut de Neurociències (UBneuro), Unitat d'Excel·lència Maria de Maeztu, director d'un grup de recerca de la Fundació de Recerca Clínica Barcelona-Institut d'Investigacions Biomèdiques August Pi i Sunyer (FRCB-IDIBAPS), director del grup de recerca del Consorci Centre d'Investigació Biomèdica en Xarxa de l'Àrea de Malalties Neurodegeneratives (CIBERNED) i director científic al Centre de Producció i Validació en Teràpies Avançades (CREATIO) de la Facultat de Medicina de la UB. És un referent internacional en l'estudi de la fisiopatologia i el tractament de les malalties neurodegeneratives i, concretament, en la malaltia de Huntington.

Anna Alberni Jordà

Llicenciada en Filologia Anglesa i doctora en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona (UB). És professora d'investigació ICREA i associada al Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la mateixa universitat. La seva recerca se centra en l'edició i l'estudi de la poesia catalana medieval, amb especial atenció als aspectes formals i lingüístics de la transmissió i recepció de la lírica romànica a l'edat mitjana, considerant la filologia i les humanitats digitals com una eina extraordinària per interpretar els textos en la seva complexitat històrica.

Joan Grimalt i Obrador

Enginyer químic per l'Institut Químic de Sarrià (IQS) i llicenciat i doctor en Ciències Químiques per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Actualment és professor d'investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), on va ser director de l'Institut de Diagnosi Ambiental i Estudis de l'Aigua (IDAEA) i director del Centre d'Investigació i Desenvolupament fins a l'any 2018. La seva recerca se centra en l'estudi dels compostos orgànics naturals i antropogènics com a indicadors dels canvis climàtics i els efectes que tenen, i en l'estat de salut dels ecosistemes i organismes vius.

Àngel Lozano Solsona

Enginyer de Telecomunicacions per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i màster i doctor per la Universitat de Stanford (EUA). És catedràtic a la Universitat Pompeu Fabra (UPF), on dirigeix el grup de recerca en comunicacions mòbils i sense fils, la unitat d'excel·lència del departament d'Enginyeria dins el programa Severo Ochoa/Maria de Maeztu del Govern espanyol, i és el titular de la càtedra d'empresa Fractus-UPF sobre xarxes 6G. La seva recerca ha contribuït notablement als fonaments teòrics en què es basen els sistemes de comunicació 4G, 5G i wifi, i actualment se centra en nous conceptes per a les futures xarxes 6G.

Emilio Palomares Gil

Llicenciat en Biologia per la Universitat de València d'Estudis Generals (UVEG) i doctor en Química per la Universitat Politècnica de València (UPV). Actualment és director de la Fundació Institut Català d'Investigació Química (ICIQ) i investigador ICREA. Ocupa la càtedra E2S (Energy and

Environmental Solutions) a la Universitat de Pau i de l'Ador (UPPA), a França. Ha centrat la seva recerca en l'estudi de problemes relacionats amb l'àmbit de l'energia, especialment pel que fa als sistemes de conversió d'energia solar/productes.

Ana Isabel Pérez Neira

Llicenciada en Enginyeria Elèctrica per la Universitat Ramon Llull (URL), i enginyera i doctora en Telecomunicacions per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Actualment és catedràtica del Departament de Teoria del Senyal i Comunicacions a la UPC, on va fundar l'Escola de Doctorat, i directora de la Fundació Centre Tecnològic de Telecomunicacions de Catalunya (CTTC). Ha focalitzat la seva recerca en l'àmbit del processament de senyals per a comunicacions i de senyals multiantena, tant per a comunicacions via satèl·lit com per a sistemes sense fils.

Petia Radeva

Graduada en Matemàtiques Aplicades per la Universitat de Sofia (Bulgària) i doctora en Informàtica per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). És catedràtica a la Facultat de Matemàtiques i Informàtica de la Universitat de Barcelona (UB), investigadora principal del grup de recerca consolidat Intel·ligència Artificial i Aplicacions Biomèdiques (AIBA) de la UB, gestora de l'Agència Estatal d'Investigació del Ministeri de Ciències, Innovació i Universitats i editora principal de la revista *Pattern Recognition*. Ha centrat la seva recerca en els camps de l'aprenentatge automàtic/profund, la visió per computador i la intel·ligència artificial aplicada a la salut.

Marta Reynal Querol

Llicenciada en Ciències Econòmiques per la Universitat Pompeu Fabra (UPF) i doctora en Economia per la London School of Economics (Regne Unit). Actualment és professora d'investigació ICREA a la UPF, així com professora d'investigació a la Barcelona School of Economics (BSE) i directora de l'Institut d'Economia Política i Governament (IPEG). Ha investigat els determinants dels conflictes bèl·lics, l'economia política i el desenvolupament econòmic utilitzant metodologies basades en experiències històriques i big data.

Gustavo A. Slafer

Enginyer agrònom per la Universitat de La Plata (Argentina) i doctor per la Universitat de Melbourne (Austràlia). En l'actualitat és professor d'Investigació ICREA, investigador sènior del centre Agrotecnio, professor associat a la Universitat de Lleida (UdL) i professor honorari de les universitats de Nottingham (Regne Unit) i Buenos Aires (Argentina). Estudia la fisiologia del rendiment dels cultius i els processos de desenvolupament d'aquests cultius, per identificar alternatives a les pràctiques tradicionals de cultiu i millora genètica i poder incrementar l'eficiència d'ús dels recursos i la sostenibilitat en la producció de cereals.

Antonio Villaverde Corrales

Llicenciat i doctor en Ciències (Biologia) per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), on actualment és catedràtic de Microbiologia al Departament de Genètica i de Microbiologia. És cap del grup de Nanobiotecnologia a l'Institut de Biotecnologia i de Biomedicina (IBB) i al Centre de Recerca Biomèdica en Xarxa de Bioenginyeria, Biomaterials i Nanomedicina (CIBER-BBN), i del grup Bio-fàrmacs Innovadors de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR). Fa recerca avançada i translacional en nanobiotecnologia i nanomedicina sobre el disseny de fàrmacs per a oncologia (i altres patologies humanes), enfocada a portar a la clínica el primer fàrmac antimetastàtic.

Article 2

Atorgar la Placa Narcís Monturiol a la institució següent:

Museu d'Arqueologia de Catalunya (MAC)

Creat per la Llei de museus de 1990, el MAC és el centre de referència nacional en la recerca, la conservació i la difusió del patrimoni arqueològic català. Integra cinc grans equipaments museístics: el Museu d'Arqueologia de Catalunya a Barcelona, seu central de la institució; el Museu d'Arqueologia de Catalunya de Girona; la ciutat grecoromana d'Empúries, a l'Escala; la ciutadella ibèrica d'Ullastret, i el castell i conjunt arqueològic d'Olèrdola. El Museu gestiona també el Centre d'Arqueologia Subaquàtica de Catalunya (CASC), amb seu a Girona, els Dipòsits Nacionals d'Arqueologia, ubicats a Cervera, i el Centre de Recerca Iberia Graeca, amb seu a l'Escala. El MAC ofereix visites a museus i jaciments museïtzats arreu del país, disposa d'un extens i variat programa d'exposicions temporals i activitats culturals i educatives, en renovació contínua al llarg de l'any, i té un paper clau en la difusió de l'arqueologia, la història i l'art antic de l'actual territori català. El MAC treballa actualment en un ambiciós pla de renovació arquitectònica i museogràfica de les seves diverses seus per tal d'esdevenir un museu modern i innovador propi del segle XXI, en línia amb la qual cosa ha dissenyat l'anomenat *Arqueoblog*.

Barcelona, 24 d'abril de 2024

PERE ARAGONÈS I GARCIA

President de la Generalitat de Catalunya

Per suplència (Decret 79/2024, de 22 d'abril, DOGC núm. 9149, de 24.4.2024)

LAURA VILAGRÀ PONS

Vicepresidenta del Govern i consellera de la Presidència

JOAQUIM NADAL I FARRERAS

Conseller de Recerca i Universitats

ANTONIO VILLAVERDE CORRALES

Llicenciat i doctor en Ciències (Biologia) per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), es va formar com a investigador a la UAB, i també a Tolosa, Madrid, Lausana, Londres i Braunschweig. Des del 2002, és catedràtic de Microbiologia al Departament de Genètica i de Microbiologia de la UAB. És cap del grup de Nanobiotecnologia a l'Institut de Biotecnologia i de Biomedicina (IBB) i al Centre de Recerca Biomèdica en Xarxa en Bioenginyeria, Biomaterials i Nanomedicina (CIBER-BBN), així com del grup Bio-fàrmacs Innovadors de l'AGAUR.

Per dur a terme les seves investigacions ha reclutat un grup de recerca multidisciplinari sòlid, entusiasta, creatiu i innovador, format per investigadors joves i sènior amb experteses i formacions complementàries, que fa recerca avançada i translacional en nanobiotecnologia i nanomedicina sobre el disseny de fàrmacs per a oncologia i altres patologies humanes. L'activitat del grup, basada en una col·laboració estreta amb l'àmbit hospitalari, està enfocada a portar a la clínica el primer fàrmac antimetastàtic i orientada a la transferència. L'any 2017 va cofundar l'empresa Nanoligent, a través de la qual es projecta la transferència esmentada.

L'any 2002 va fundar la revista d'accés obert *Microbial Cell Factories*, de la qual ha estat editor en cap durant 15 anys. Ha estat guardonat en tres edicions amb l'ajut ICREA Acadèmia.

ANA ISABEL PÉREZ NEIRA

Llicenciada en Enginyeria Elèctrica per la Universitat Ramon Llull (URL), i enginyera i doctora en Telecomunicacions per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), actualment és catedràtica del Departament de Teoria del Senyal i Comunicacions a la UPC, on va fundar l'Escola de Doctorat, i és directora de la Fundació Centre Tecnològic de Telecomunicacions de Catalunya (CTTC). Va ser vicerectora de Recerca a la UPC. Ha focalitzat la seva recerca en l'àmbit del processament de senyals per a comunicacions i de senyals multiantena, tant per a comunicacions via satèl·lit com per a sistemes sense fils.

Ha publicat més de 80 articles en revistes, és autora de 400 articles de conferències i coautora de 7 llibres. Ha liderat més de 30 projectes i té 8 patents. És la coordinadora de les xarxes d'excel·lència en comunicacions per satèl·lit SatNEx, finançades per l'Agència Espacial Europea.

Ha estat editora associada d'*IEEE Transactions on Signal Processing*, editora d'àrea sènior de la *IEEE Open Journal on Signal Processing* i directora general de la IEEE Signal Processing Society per a la regió 8 (Europa, Orient Mitjà i Àfrica). Ha estat membre de la Junta de Govern de la IEEE Signal Processing Society i la vicepresidenta de conferències d'aquesta associació.

Ha estat editora associada d'*EURASIP Journal on Advances in Signal Processing*, de l'Associació Europea per al Processament de Senyals (EURASIP), i d'*EURASIP Signal Processing*. Ha estat membre de la Junta de Govern d'EURASIP, on va ser vicepresidenta de socis i posteriorment de premis, i ha rebut el Premi de la Societat EURASIP.

És IEEE *fellow*, EURASIP *fellow*, membre de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (RACAB) i de la Reial Acadèmia d'Enginyeria. Ha estat guardonada amb la distinció ICREA Acadèmia de la Generalitat de Catalunya.

JORDI ALBERCH VIÉ

Doctor en Medicina i Cirurgia per la Universitat de Barcelona (UB), actualment és catedràtic al Departament de Biomedicina a la Facultat de Medicina i Ciències de la Salut i director de l'Institut de Neurociències de la UB (Unitat d'Excel·lència Maria de Maeztu des del 2018). Ha fet estades de recerca a la Universitat de Georgetown i a la Universitat de Medicina i Odontologia de Nova Jersey (UMDNJ), ambdues als Estats Units, i al Karolinska Institute de Suècia. La seva línia de recerca principal és l'estudi de la fisiopatologia i el tractament de malalties neurodegeneratives.

Ha publicat més de 190 articles en revistes internacionals i ha dirigit més de 20 tesis doctorals. És director de grups de recerca a la Fundació de Recerca Clínic Barcelona - Institut d'Investigacions Biomèdiques August Pi i Sunyer (FRCB-IDIBAPS) i al Consorci Centre d'Investigació Biomèdica en Xarxa de l'Àrea de Malalties Neurodegeneratives (CIBERNED, Instituto de Salud Carlos III). Des del 2013 és director científic del Centre de Producció i Validació en Teràpies Avançades (CREATIO) de la Facultat de Medicina de la UB.

Durant el període 2008-2016 va ser vicerector de Recerca, Innovació i Transferència, així com rector en funcions (2016) de la UB. Entre el 2015 i el 2017 va ser president de la Societat Espanyola de Neurociències. És cofundador i membre del consell d'administració de l'empresa BeCytes Biotechnologies. L'any 2000 va rebre la Distinció per a la Promoció de la Investigació Universitària de la Generalitat de Catalunya. És membre de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (RACAB).

GUSTAVO A. SLAFER

Enginyer agrònom per la Universitat de La Plata, màster en Ciències per la Universitat de Buenos Aires, ambdues a l'Argentina, i doctor per la Universitat de Melbourne a Austràlia, actualment exerceix com a professor d'investigació ICREA i investigador sènior al Centre CERCA Agrotecnio. També és professor associat a la Universitat de Lleida (UdL) i professor honorari a les universitats de Nottingham, al Regne Unit, i de Buenos Aires. Estudia la fisiologia del rendiment dels cultius i els processos de desenvolupament d'aquests cultius, per identificar els mecanismes subjacents en les respostes dels cultius de cereals als factors ambientals i genètics. L'objectiu general del seu treball és trobar alternatives a les pràctiques tradicionals de cultiu i millora genètica i poder incrementar l'eficiència d'ús dels recursos i la sostenibilitat en la producció de cereals.

Amb més de 200 articles en revistes indexades pel Journal Citation Reports (JCR), té un índex H de 68 segons la Web of Science Core Collection i ha estat classificat com el científic amb l'índex H més alt en l'àmbit de l'Agronomia de tot l'Estat espanyol. Ha publicat més de 40 capítols en llibres científics d'editorials internacionals com Elsevier, CABI o Springer, i ha editat 7 llibres científics.

Ha rebut reconeixements destacats com el títol de *fellow* de la Crop Science Society of America (CSSA), l'any 2019, o el Premi Bolsa de Cereales a la investigació i trajectòria, que li va ser atorgat el 2017 per l'Acadèmia Nacional d'Agronomia i Veterinària de la Universitat de Buenos Aires. Ha liderat diversos projectes de recerca competitius en els àmbits català, espanyol i internacional.

JOAN GRIMALT I OBRADOR

Enginyer químic per l'Institut Químic de Sarrià de la Universitat Ramon Llull (IQS-URL) i doctor en Química per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), actualment és professor d'investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), on durant el període 2008-2018 fou el fundador i director de l'Institut de Diagnosi Ambiental i Estudis de l'Aigua (IDAEA). Ha fet estades de postdoctorat al College of Oceanography de la Universitat Estatal d'Oregon als Estats Units, i a la School of Chemistry de la Universitat de Bristol al Regne Unit. És membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC).

La seva recerca se centra en l'estudi dels compostos orgànics naturals i antropogènics com a indicadors dels canvis climàtics i els efectes que tenen, i en l'estat de salut dels ecosistemes i organismes vius, incloent-hi els humans. Com a resultats científics més destacats, identificà els canvis abruptes de temperatura marina i força del vent en el darrer milió d'anys. Descobrí que els contaminants orgànics més pesants s'acumulen en els ecosistemes d'alta muntanya de manera inversa a la temperatura ambiental i, per tant, que s'acumulen molt més en les zones més elevades. També va identificar l'impacte de la contaminació per compostos organoclorats i mercuri en el riu Ebre, que donà lloc a la retirada i el tractament de 700.000 tones de residus a l'embassament de Flix, i trobà que els dèficits de guany de pes matern durant l'embaràs augmenten l'exposició dels lactants a contaminants hidròfobs per transferència uterina i lactància materna.

Ha publicat més de 770 articles científics, alguns en revistes de gran prestigi com *Nature*, *Science* o *The Lancet*. Ha dirigit 53 tesis doctorals, i entre els seus reconeixements destaquen el Premi Ciutat de Barcelona d'Investigació Científica (2000), el Premi Jaume I de Protecció de la Natura de la Generalitat Valenciana (2005) o el Premi a l'Excel·lència en Ciència de la Societat Catalana de Química (2022).

ÀNGEL LOZANO SOLSONA

Actualment catedràtic a la Universitat Pompeu Fabra (UPF), en aquesta universitat dirigeix el grup en comunicacions mòbils i va ser vicerector de Recerca. És director científic de la Unitat d'Excel·lència en Enginyeria dins el programa Severo Ochoa del Govern espanyol, i titular de la càtedra d'empresa Fractus-UPF. Ha rebut el guardó ICREA Acadèmia en tres edicions consecutives.

Doctor per la Universitat de Stanford, va treballar a Bell Labs -braç investigador de la companyia AT&T, ara part de Nokia- i va ser professor adjunt a la Universitat de Colúmbia. Ha estat investigador visitant a altres universitats dels Estats Units, el Canadà, el Regne Unit, Israel i la Xina.

La seva recerca ha contribuït de manera important als fonaments teòrics dels sistemes 4G, 5G i wifi, i actualment està centrada en nous conceptes per a futures xarxes 6G. És coautor dels dos articles més citats al món sobre 5G, i d'un llibre de text publicat per Cambridge University Press i adoptat per universitats als Estats Units, Europa i Àsia. Els seus treballs han rebut diversos premis i és titular de setze patents. Entre els projectes que ha liderat destaca un ajut Advanced Grant del Consell Europeu de Recerca. Ha estat editor de les tres revistes principals del seu àmbit.

Ha ofert un centenar de conferències en universitats, centres de recerca i empreses com Google, Huawei, Intel o Vodafone. També ha fet divulgació per a audiències més generals, incloent-hi instituts de la seva ciutat natal (Manresa) i pòdcasts disponibles a YouTube i Spotify.

EMILIO PALOMARES GIL

Llicenciat en Biologia per la Universitat de València d'Estudis Generals (UVEG) i doctor en Química per la Universitat Politècnica de València (UPV), va fer estada de recerca a l'Imperial College de Londres. Es va incorporar a la Fundació Institut Català d'Investigació Química (ICIQ) el 2006 i és investigador ICREA des del 2009. L'any 2019 va ser guardonat amb la càtedra internacional Energy & Environmental Solutions (E2S) a la Universitat de Pau i de l'Ador (UPPA), a França. El 2020 va ser elegit director de l'ICIQ, càrrec que ocupa actualment.

El 2009, el Consell Europeu de Recerca (ERC) li va concedir un ajut Starting Grant pel seu estudi sobre punts quàntics per a dispositius de conversió d'energia. El 2015 va rebre un ajut Proof of Concept de l'ERC i, posteriorment, el 2023, li va ser atorgat un ajut Advanced Grant de l'ERC.

Ha estat guardonat pels programes Marie Slowdowska Curie i Ramón y Cajal, i entre les seves distincions compta amb la Medalla RSC Roscoe de la Young European Chemist's Conference l'any 2004, el Premi Jove Químic de la Reial Societat Espanyola de Química (RSEQ) l'any 2006, i el premi Innova 2010 de l'associació espanyola SusChem. És membre de la Royal Society of Chemistry i de la RSEQ.

Ha publicat més de 280 articles científics, 2 capítols de llibre i 6 patents. El seu grup de recerca estudia les reaccions interfacials de transferència de càrrega en cèl·lules solars per alimentar piles de combustible electroquímiques per a la producció d'hidrogen i la reducció de diòxid de carboni.

ANNA ALBERNI JORDÀ

Llicenciada en Filologia Anglesa i doctora en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona (UB), és professora d'investigació ICREA del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UB des del curs 2009-2010. La seva recerca se centra en l'edició i l'estudi de la poesia catalana dels segles XIV-XV, amb especial atenció als aspectes formals i lingüístics de la transmissió de la lírica en el context romànic. Ha publicat estudis i edicions de textos catalans medievals, des dels trobadors fins a Ausiàs March. En aquest moment prepara una edició crítica de la poesia de Gilabert de Pròixida.

Com a investigadora principal del projecte de recerca europeu *The Last Song of the Troubadours. Linguistic Codification and Construction of a Literary Canon in the Crown of Aragon*, pel qual va rebre un ajut Starting Grant del Consell Europeu de Recerca l'any 2009, ha estudiat la posició del Cançoner Vega-Aguiló en la tradició manuscrita occitana i la seva relació amb altres testimonis de la lírica medieval.

Dirigeix el projecte *loculator seu mimus. Performing Music and Poetry in medieval Iberia*, mereixedor d'un ajut Consolidator Grant de l'ERC el 2017, que té com a objectiu principal editar un corpus d'aproximadament 7.000 documents de l'Arxiu de la Corona d'Aragó sobre els artistes que van participar en la vida poètica, corèutica i musical de les corts dels reis del casal de Barcelona des de mitjan segle XIII fins a mitjan segle XV (1250-1435).

MARTA REYNAL-QUEROL

Llicenciada en Ciències Econòmiques per la Universitat Pompeu Fabra (UPF), doctora en Economia per la London School of Economics and Political Science i màster amb honors per la UPF, ha investigat els determinants dels conflictes bèl·lics, l'economia política, i el desenvolupament econòmic utilitzant metodologies basades en experiències històriques i big data.

És professora d'investigació ICREA al Departament d'Economia i Empresa de la UPF, professora de recerca i professora afiliada de la Barcelona School of Economics (BSE) i directora del màster d'Economia de la UPF. També és directora de l'Institute of Political Economy and Governance (IPEG). És investigadora *fellow* del Center for Economic and Policy Research (CEPR) i del CESifo. És membre de la European Development Network (EUDN) i del comitè executiu de la Global Development Network (GDN). És membre *fellow* de la European Economic Association (EEA). Va ser membre del Consell de l'EEA entre el 2011 i el 2015, i membre del Comitè Executiu de la International Economic Association (IEA) fins al 2023. Va treballar al Banc Mundial entre el 2001 i el 2005.

Ha obtingut tres vegades i en tres nivells la prestigiosa beca europea del Consell Europeu de Recerca (ERC): la Starting Grant en la primera convocatòria de l'ERC l'any 2007, la Consolidator Grant l'any 2014, i l'Advanced Grant el 2022.

Entre els seus reconeixements destaquen el Premi Jaume I d'Economia 2022 i el premi Banco Herrero 2011, que s'atorga anualment a un científic espanyol menor de 40 anys.

PETIA RADEVA

Graduada en Matemàtiques Aplicades per la Universitat de Sofia a Bulgària i doctora en Informàtica per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), és catedràtica d'universitat a la Facultat de Matemàtiques i Informàtica de la Universitat de Barcelona (UB), investigadora principal del grup de recerca consolidat Intel·ligència Artificial i Aplicacions Biomèdiques (AIBA) de la UB, gestora de l'Agència Estatal d'Investigació del Ministeri de Ciències, Innovació i Universitats, i membre de l'Institut de Neurociències i de l'Institut de Matemàtiques de la UB. Ha centrat la seva recerca en els camps de l'aprenentatge automàtic/profund, la visió per computador i la intel·ligència artificial aplicada a la salut.

Ha rebut dues vegades l'ajut ICREA Acadèmia (2015, 2022). És editora principal de la prestigiosa revista *Pattern Recognition*. Ha dirigit 24 tesis doctorals i ha publicat més de 400 publicacions internacionals. El seu h-índex és 54 i ha rebut al voltant de 12.000 citacions. Pertany al primer 2 % del rànquing mundial de científics amb més impacte en el camp de les TIC segons els indicadors de citacions del rànquing de Stanford. Figura en el primer 6 % dins del rànquing de dones investigadores espanyoles i estrangeres més citades de qualsevol àmbit segons el rànquing del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC).

És membre de la xarxa ELLIS (European Laboratory for Learning and Intelligent Systems). L'any 2016 va ser guardonada amb l'IAPR (International Association for Pattern Recognition) *fellow* i ha rebut diversos premis internacionals, entre els quals figuren el Premi Aurora Pons-Porrata del CIARP o el Premi Antonio Caparrós a la millor transferència de tecnologia de la UB.

MUSEU D'ARQUEOLOGIA DE CATALUNYA (MAC)

El Museu d'Arqueologia de Catalunya (MAC) va ser creat per la Llei de museus de 1990, amb la categoria de museu nacional i amb la missió de mostrar permanentment els vestigis arqueològics que il·lustren l'evolució de Catalunya i el seu entorn durant la prehistòria i la història antiga.

El Museu integra actualment dos equipaments museístics d'arrel centenària, i tres grans jaciments arqueològics museïtzats: el Museu d'Arqueologia de Catalunya a Barcelona, seu central de la institució; el Museu d'Arqueologia de Catalunya a Girona; la ciutat grecoromana d'Empúries, a l'Escala; la ciutadella ibèrica d'Ullastret, a Ullastret, i el Castell i conjunt arqueològic d'Olèrdola, a Olèrdola. A més, el Museu gestiona també el Centre d'Arqueologia Subaquàtica de Catalunya (CASC), amb seu a Girona, i els Dipòsits Nacionals d'Arqueologia, ubicats a Cervera, i dona suport tècnic i econòmic al funcionament i les activitats del Centre Iberia Graeca, amb seu a Sant Martí d'Empúries (l'Escala, Alt Empordà).

La institució actual és hereva i recull el projecte museístic i les col·leccions del Museu d'Arqueologia de Catalunya, creat a Barcelona l'any 1932 per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, a partir de la unificació de les col·leccions procedents de l'antic Museu Provincial d'Antiguitats (1879-1931) i del Museu d'Art i Arqueologia de Barcelona (1915-1932). Al seu torn, bona part d'aquestes col·leccions provenien d'adquisicions i d'excavacions promogudes tant per la Junta de Museus de Barcelona, creada el 1907, com també, des del 1915, pel Servei d'Excavacions Arqueològiques de l'Institut d'Estudis Catalans (SIAE).

Des del seu origen, la recerca ha constituït sempre un pal de paller i un senyal d'identitat distintiva del Museu, tant pel seu volum com per la seva qualitat i capacitat de projecció nacional i internacional. Actualment, l'equip d'investigació del Museu lidera, o hi participa, més de 13 projectes de recerca que cronològicament abasten des de la prehistòria fins a l'alta edat mitjana, fent un èmfasi especial en l'estudi i el coneixement en profunditat dels tres grans jaciments de titularitat nacional que gestiona la institució (Empúries, Ullastret i Olèrdola). D'altra banda, a través del Centre d'Arqueologia Subaquàtica de Catalunya (CASC), gestionat pel Museu des del 1996, el Museu desenvolupa també una important tasca de recerca, conservació, protecció i difusió del patrimoni arqueològic subaquàtic català.

L'activitat de recerca institucional i, alhora, la contribució del MAC a la difusió de la investigació arqueològica han trobat sempre un instrument de difusió important en les nombroses monografies i altres publicacions editades regularment pel Museu, entre les quals destaquen les dues revistes especialitzades *Empúries* i *Cypsela*.

L'activitat de recerca i de suport a la recerca ha estat sempre complementada al MAC per l'aposta de contribuir decisivament a la formació dels professionals de l'arqueologia, i des del 1946 ha organitzat anualment el Curs d'Arqueologia d'Empúries, el més antic i un dels més importants seminaris de formació arqueològica especialitzada que s'imparteixen a Catalunya i a l'Estat Espanyol.

A cavall entre el món de la investigació i el de la seva difusió entre el gran públic, el MAC es configura com una institució patrimonial singular, que vol projectar-se al futur a partir d'una nova visió: esdevenir un museu de referència nacional i internacional, un símbol de l'aposta de Catalunya per la innovació i la creativitat, obert, inclusiu, transparent i sostenible, on l'arqueologia explica, qüestiona, sorprèn i emociona.

MEDALLES NARCÍS MONTURIOL

Relació de guardonats 1982-2022

JOAQUIM AGULLÓ BATLLE (1998)
JORDI AGUSTÍ BALLESTER (2003)
RAMON AGUSTÍ COMES (2002)
JOAN ALBAIGÉS RIERA (1989)
RAMON ALBAJES GARCIA (2003)
MARÍA ERMITAS ALCALDE PAIS (2009)
MARIÀ ALEMANY LAMANA (2003)
PEDRO LUIS ALONSO FERNÁNDEZ (2009)
EDUARDO ALONSO PÉREZ DE AGREDA (2000)
JOSEP AMAT GIRBAU (1989)
JOSEP M. ANTÓ BOQUÉ (1995)
ÀLEX ARENAS (2022)
PERE ARÚS GORINA (2003)
MARIA EUGÈNIA AUBET SEMMLER (2009)
FRANCESC X. AVILÉS PUIGVERT (2002)
RAMON BACARDIT CABADO (2015)
LOLA BADIA PÀMIES (2000)
LINA BADIMON MAESTRO (1993)
JAUME BAGUÑA MONJO (2000)
ALBERT BALCELLS GONZÀLEZ (2009)
ÀNGEL BALLABRIGA AGUADO (1991)
MANUEL BALLESTER BOIX (1984)
SALVADOR BARBERÀ SÁNDEZ (2012)
JAUME BARCELÓ BUGEDA (1997)
ALBERT BARELLA MIRÓ (1983)
MARIA DOLORS BARÓ MARINÉ (2005)
QUIQUE BASSAT (2022)
CARMEN BATLLE GALLART (2005)
MARÍA PAZ BATTANER ARIAS (2006)
PILAR BAYER ISANT (1998)
MIGUEL BEATO DEL ROSAL (2006)
LLUÍS BEL DÍAZ (1983)
XAVIER BELLÉS (2018)
LOURDES BENERÍA FARRÉ (2003)

JOAN BERTRÁN RUSCA (1996)
JAUME BERTRANPETIT BUSQUETS (2015)
CATERINA BISCARI (2018)
ARTUR BLADÉ FONT (2015)
JOAN BLADÉ PIQUÉ (1995)
PERE BOHIGAS BALAGUER (1983)
ORIOI BOHIGAS GUARDIOLA (2005)
ORIOI BOLÒS DE CAPDEVILA (1982)
JOAN BORDAS ORPINELL (1997)
CARME BORRELL THIÓ (2005)
FRANCESC XAVIER BOSCH JOSÉ (2005)
FÀTIMA BOSCH TUBERT (2002)
MARTINE BOSMAN (2015)
FRANÇOISE BRETON RENARD (2015)
RAMON BRUGADA I TERRADELLAS (2020)
MIQUEL BRUGUERA CORTADA (2000)
JOAQUIM BRUNA FLORIS (2012)
MANOLA BRUNET (2018)
PERE BRUNET CROSA (1993)
ARTUR CABALLERO LÓPEZ (1983)
ROSA CABALLOL LORENZO (1998)
LUISA F. CABEZA (2012)
M. TERESA CABRÉ CASTELLVÍ (1997)
ANNA CABRÉ PLA (1993)
ISABEL CACHO (2022)
JORDI CAMÍ MORELL (2000)
ELÍAS CAMPO GÜERRI (2012)
FRANCESC CAMPS DÍEZ (1998)
RAMON CANAL MASGORET (1996)
RAMON CARBÓ CARRÉ (1993)
EUDALD CARBONELL ROURA (2000)
ANGEL CARDAMA AZNAR (1996)
MANUEL CARDONA CASTRO (1982)
DAVID CARDÚS PASCUAL (1984)
JOSEP CARRERAS BARNÉS (1991)
JAUME CASABÓ GISPERT (1997)
MARIA CASADO GONZÁLEZ (2006)
JOAQUIM CASAL FÀBREGA (2012)
ALÍCIA CASALS GELPÍ (1999)

CREU CASAS SICART (1983)
ENRIC CASASSAS SIMÓ (1989)
MARTA CASCANTE SERRATOSA (2015)
MANUEL CASTELLET SOLANAS (1991)
JOSEP CASTELLS GUARDIOLA (1989)
MANUEL CASTELLS OLIVÁN (2003)
JOSEFINA CASTELLVÍ PIULACHS (1996)
RICARD CASTILLO COFIÑO (1993)
MATTEO CAVALLI-SFORZA (2018)
JOSEP CEGARRA SÀNCHEZ (1991)
ILAN CHET (2018)
PAUL CHRISTOU (2020)
MARÍA DEL CARMEN CLAVER CABRERO (2006)
JOAN MARIA COMPTE GUINOVART (1992)
ROSA CONGOST COLOMER (2022)
LLUÍS CORNUDELLA MIR (1986)
JOSÉ COSTA LÓPEZ (2005)
JOSEP CUATRECASAS ARUMÍ (1986)
EMILIO CUSTODIO GIMENA (1996)
JOSEP MARIA DOMÈNECH MATEU (1986)
JOSEP DOMINGO FERRER (2012)
ALBERT DOU MAS DE XEXÀS (2003)
EULÀLIA DURAN GRAU (2005)
MIQUEL DURAN PORTAS (2015)
MERCÈ DURFORT COLL (2002)
JOSEP EGOZCUE CUIXART (1989)
DIETER EINFELD (2012)
ROBERTO EMPARAN (2022)
FRANCESC ESPAÑOL COLL (1984)
M. TERESA ESPINAL I FARRÉ (2020)
MANEL ESTELLER BADOSA (2020)
CLAUDI ESTEVA FABREGAT (2003)
XAVIER ESTIVILL PALLEJÀ (1996)
MARTA ESTRADA MIYARES (1995)
JOAN ESTRUCH GIBERT (2006)
ENRIQUE FERNÁNDEZ SÀNCHEZ (1995)
GABRIEL FERRATÉ PASQUAL (1989)
RAFAEL FERRÉ MASIP (1997)
ISIDRE FERRER ABIZANDA (2003)

RAMON FOLCH GUILLÉN (1991)
JOSEP FONT CIERCO (1999)
JORDI FONT RODÓN (2003)
JOSEP MARIA FONT RIUS (1983)
JOSEP FONTANA LÁZARO (2003)
MÀRIUS FOZ SALA (1989)
AMADEU FOZ TENA (1983)
ENRIC FREIXA PEDRALS (1984)
MARÍA TERESA FREIXES SANJUÁN (2009)
VALENTÍ FUSTER DE CARULLA (1993)
JORDI GALÍ GARRETA (2015)
JAUME GALLEGRO BERENGUER (1996)
PILAR GARCIA ALMIRALL (2020)
MARIA DOLORS GARCIA RAMON (2003)
FAUSTO GARCÍA HEGARDT (2009)
TERESA GARCIA-MILÀ LLOVERAS (2018)
FRANCISCO GARCIA-VALDECASAS SANTAMARÍA (1989)
MIQUEL GASSIOT MATAS (1993)
ANTONIO GENS SOLÉ (2015)
JOSEP GIBERT CLOLS (2005)
SALVADOR GIL VERNET (1986)
JOSEP MARIA GIL-VERNET VILA (1986)
CLIMENT GINÉ GINÉ (2012)
MARIA PAU GINEBRA MOLINS (2012)
ERNEST GIRALT LLEDÓ (1992)
FRANCESC GIRALT PRAT (1993)
JOAN GIRBAU BADÓ (1998)
JOAN GÓMEZ PALLARÈS (2018)
RAMON GOMIS DE BARBARÀ (2002)
LLUÏSA GRÀCIA SOLÉ (2006)
JORDI GRAS RIERA (1983)
ENRIC GRATACÓS MASSANELLA (1986)
JAUME GUARDIA MASSÓ (1995)
JOSEP GUARRO ARTIGAS (2002)
RICARD GUERRERO MORENO (2000)
JOAN J. GUINOVART CIRERA (1999)
FRANCESC GUIU GIRALT (1996)
FRANCESC XAVIER HERNÁNDEZ CARDONA (2018)
ENRIC HERRERO PERPIÑÁN (1997)

JORDI ISERN VILABOY (2012)
LLUÍS JOFRE ROCA (2009)
JOAN JOFRE TORROELLA (1998)
DAVID JOU MIRABENT (1991)
FERRAN LAGUARTA BERTRAN (2006)
MIQUEL ÀNGEL LAGUNAS HERNÁNDEZ (1992)
CARLES LALUEZA FOX (2018)
AGUSTÍ LLEDÓS FALCÓ (2018)
JAUME LLIBRE SALÓ (2015)
XAVIER LLIMONA PAGÈS (2006)
ANTONI LLORET ORRIOLS (2005)
LLUÍS MALLART GUIMERÀ (1996)
JOAN MALUQUER DE MOTES (1983)
JOAQUIM MALUQUER NICOLAU (1983)
RAMON MARGALEF LÓPEZ (1982)
ABEL MARINÉ FONT (2002)
PALOMA MAS (2020)
GENOVEVA MARTÍ CAMPILLO (2012)
MANUEL MARTÍ RECOBER (1992)
OLGA MARTÍN BELLOSO (2018)
ANDREU MAS-COLELL (1989)
JOAN MASSAGUÉ SOLÉ (1993)
XAVIER MATIAS-GUIU (2015)
CONXITA MIR CURCÓ (2009)
CARLES MIRAVITLLES TORRAS (1992)
JOAN MODOLELL MAINOU (1997)
JOAQUIM MOLAS BATLLORI (2000)
MARISSA MOLINAS DE FERRER (2009)
EMILIO MONTESINOS SEGUÍ (2012)
MARIA TERESA MÓRA AZNAR (1992)
JOAN RAMON MORANTE LLEONART (1999)
ASUNCIÓN MORENO BILBAO (2005)
MARCIAL MORENO MAÑAS (2003)
JOSEP LLUÍS MORENZA GIL (1995)
MANUEL MUNDÓ MARCET (1991)
PURA MUÑOZ-CÁNOVES (2018)
JORDI NADAL OLLER (1983)
JACINT NADAL PUIGDEFÀBREGAS (1992)
MARY NASH (2018)

FRANCESC NAVARRO LÓPEZ (1996)
MARC NOY SERRANO (2018)
XAVIER OBRADORS BERENGUER (1999)
JOSEP O'CALLAGHAN MARTÍNEZ (1984)
ANTONI OLIVA CUYÀS (2015)
SANTIAGO OLIVELLA NEL·LO (1999)
XAVIER OLIVER OLIVELLA (2022)
EUGENIO OÑATE IBÁÑEZ DE NAVARRA (1989)
PABLO ORDEJÓN RONTOMÉ (2018)
JOAN ORÓ FLORENÇA (1982)
MONTSERRAT PAGÈS TORRENS (2005)
JAUME PALAU ALBET (1986)
RAMON PALLÀS ARENY (2003)
PERE DE PALOL SALELLES (1989)
RAMON PARÉS FARRÀS (1986)
ÀNGELS PASCUAL DE SANS (2005)
PERE PASCUAL DE SANS (1986)
RAMON PASCUAL DE SANS (1991)
JORDI PASCUAL GAINZA (1998)
ÀNGEL PELLICER GARRIDO (1995)
JOSEP PERARNAU ESPELT (1998)
CARLES PERELLÓ VALLS (2003)
MIQUEL ÀNGEL PERICÀS BRONDO (2005)
RAQUEL PIQUÉ HUERTA (2022)
ROSA M. POCH CLARET (2022)
TRINITAT PRADELL CARA (2022)
JOAN PRAT CARÓS (2003)
ANTONI PREVOSTI PELEGRÍN (1989)
FRANCESC PUCHAL MAS (1999)
PERE PUIGDOMÈNECH ROSELL (1992)
LLUÍS PUIGJANER CORBELLA (1995)
RICARD PUJOL BORRELL (1996)
AGUSTÍ PUMAROLA BUSQUETS (1983)
JOAN RAMON TORRES (2005)
ROGER H. RANGEL (2006)
ENRIC RAS OLIVA (1986)
GEMMA RAURET DALMAU (1992)
LLUÍS REVERT TORRELLAS (1989)
VICTORIA REYES GARCÍA (2020)

ORIOI RIBA ARDERIU (1992)
MANUEL RIBAS PIERA (1992)
JOSÉ LUIS RIECHMANN FERNÁNDEZ (2018)
GEMMA RIGAU OLIVER (2006)
ANDREU RIPOLL MUNTANER (2002)
MARTÍ RIQUER DE MORERA (1983)
FRANCESC XAVIER RIUS FERRÚS (2009)
JOSEP RIZO REY (2015)
RAMON ROCA PUIG (1984)
ENCARNA ROCA TRIAS (2003)
JOAN RODÉS TEIXIDOR (1989)
ROBERT RODRÍGUEZ ROISIN (1998)
IGNACIO ROMAGOSA CLARIANA (1999)
JOANDOMÈNEC ROS ARAGONÈS (2006)
JACINT ROS HOMBRAVELLA (2005)
JAUME ROTÉS QUEROL (1991)
CONXITA ROYO CALPE (2005)
CIRIL ROZMAN BORSTNAR (1986)
MÀRIUS RUBIRALTA ALCAÑIZ (2003)
JORDI SABATER PI (2005)
JORDI SALAS-SALVADÓ (2020)
JOSEP ANTONI SALVA MIQUEL (1992)
JOSEP SAMITIER I MARTÍ (2020)
LLUÍS ANTONI SANTALÓ SORS (1984)
MARTA SANZ SOLÉ (1999)
ANNA MARIA SASTRE REQUENA (2003)
NÚRIA SEBASTIÁN GALLÉS (2012)
FRANCESC SERRA MESTRES (1989)
ANTONI SERRA RAMONEDA (2003)
ANA MARÍA SERRA TORT (2009)
DAVID SERRAT CONGOST (2015)
FÈLIX SERRATOSA PALET (1992)
MIQUEL SIGUAN SOLER (2005)
JOAQUIM SILVESTRE BENACH (2009)
CARLES SIMÓ TORRES (1995)
JOAN SOLÀ CORTASSA (2003)
IGNASI SOLÀ-MORALES DE RUBIÓ (1995)
MANUEL SOLÀ-MORALES DE RUBIÓ (2000)
XAVIER SOLANS HUGUET (1998)

FRANCESC SOLÉ PARELLADA (2006)
JOAN ANTONI SUBIRANA TORRENTS (1986)
ROLF TARRACH SIEGEL (1997)
JAVIER TEJADA PALACIOS (1993)
JAUME ANTONI TERRADAS SERRA (1992)
JOSEP MARIA TERRICABRAS NOGUERAS (2000)
JOAN MARIA THOMAS ANDREU (2015)
GÉZA TOLNAY WINTERNITZ (1984)
LLUÍS TORNER SABATA (2009)
JORDI TORRA ROCA (2018)
CARME TORRAS GENÍS (2000)
ENRIC TRILLAS RUIZ (2000)
MERCÈ UNZETA LÓPEZ (2006)
MARIA JESÚS URIZ LESPE (2005)
MATEO VALERO CORTÉS (1993)
CARLES VALLBONA CALBO (1991)
ANNA VEIGA LLUCH (2005)
SALVADOR VENTURA ZAMORA (2022)
LICIA VERDE (2018)
MARTÍ VERGÉS TRIAS (1996)
JOAN VERNET GINÉS (1984)
ISABELLE VERNOS (2015)
LLUÍS VICTORI COMPANYYS (1999)
JOSEP VIGO BONADA (1993)
JOAN VILA VALENTÍ (1986)
MARIÀNGELA VILALLONGA VIVES (2018)
MIQUEL VILARDELL TARRÉS (1997)
JUAN JOSÉ VILLANUEVA PIPAÓN (1998)
CARMINA VIRGILI RODÓN (1986)
JORDI VIVES PUIGGRÓS (1993)
XAVIER VIVES TORRENTS (2002)
SOLEDAD WOESSNER CASAS (1995)
SEBASTIÀ XAMBÓ DESCAMPS (2020)

PLAQUES NARCÍS MONTURIOL

Institució Catalana d'Història Natural (IEC) (1983)
Institut Químic de Sarrià (1983)
Observatori de l'Ebre (1984)
Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears (1986)
Equip de trasplantament cardíac de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau (1986)
Equip de trasplantament de fetge de l'Hospital Infantil de la Ciutat Sanitària de la Vall d'Hebron (1986)
Museu de la Ciència i de la Tècnica (de la Fundació "La Caixa") (1986)
Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya (ITEC) (1991)
Laboratori Municipal de Barcelona (1991)
Unitat de trasplantament hepàtic de l'Hospital Clínic (1991)
Fundació Puigvert (1992)
Institut de Botànica de Barcelona (1992)
Institut de Paleontologia Miquel Crusafont de Sabadell (1992)
Observatori Fabra (1992)
Fundació Jaume Bofill (1993)
Institut Català de Tecnologia (1993)
Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) (1996)
Centre Nacional de Microelectrònica-Institut de Microelectrònica de Barcelona (IMB) (1997)
Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya (1997)
Serveis Científicotècnics de la Universitat de Barcelona (1997)
Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF) (1999)
Centre Internacional de Mètodes Numèrics en Enginyeria (CIMNE) (1999)
Centre de Recerca Matemàtica (CRM) (2000)
Institut de Física d'Altes Energies (IFAE) (2000)
Centre de Supercomputació de Catalunya (CESCA) (2002)
Centre de Visió per Computador (CVC) (2002)
Fundació La Marató de TV3 (2002)
Agrupació Astronòmica de Sabadell (2003)
Societat Catalana de Biologia (2003)

Institut Cartogràfic de Catalunya (2003)
Institut Municipal d'Investigacions Mèdiques (IMIM) (2003)
Fundació Jordi Gol i Gurina (2005)
Institut Universitari d'Estudis del Pròxim Orient Antic de la Universitat de Barcelona (2005)
Centre Tecnològic Forestal de Catalunya (CTFC) (2006)
Institut d'Investigacions Biomèdiques August Pi i Sunyer (IDIBAPS) (2006)
Centre de Regulació Genòmica (CRG) (2009)
Institut Català d'Investigació Química (ICIQ) (2009)
Televisió de Catalunya, SA, pel programa «Quèquicom» del Canal 33 (2009)
FERO, Fundació d'Estudis i Recerca Oncològica (2012)
Institut de Recerca Biomèdica (IRB Barcelona) (2012)
Obra Social «la Caixa» (2012)
Centre d'Estudis Demogràfics (CED) (2015)
Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya (CBUC) (2015)
Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (RACAB) (2015)
ICREA (Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats) (2018)
Institut de Ciències Fotòniques (ICFO) (2020)
Fundació Vall d'Hebron Institut de Recerca (VHIR) (2022)

© Generalitat de Catalunya
Departament de Recerca i Universitats

Disseny gràfic: Àlex Ferrer

Disseny de la medalla de la contracoberta: Josep Maria Subirachs

Edició: Novembre 2024

DL: B 21642-2022

Maquetació: Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions

Coordinació de l'edició i producció: Direcció General de Recerca, Departament de Recerca i Universitats

Consultable a:

https://recercaiuniversitats.gencat.cat/ca/01_departament_recerca_i_universitats/premis_i_reconeixements/guardons_narcis_monturiol/

Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada (by-nc-nd): no es permet un ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades. Se'n permet la reproducció, la distribució i la comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets (Generalitat de Catalunya, sobre l'edició). No es permet un ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades. La llicència completa es pot consultar a: <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.ca>

